

Отже, реклама на місці продажу виокремилась з комерційної реклами загального характеру в зв'язку з тим, що вона має кілька специфічних рис (перерахованих вище), які впливають на мету, засоби, носії та організацію рекламної діяльності. Ці особливості пов'язані з призначенням товарів (споживчий товар чи товар виробничого призначення, споживчі послуги чи послуги виробничого призначення), функціями каналів розподілу, кількістю рівнів каналів (нульовий, однорівневий, дворівневий, трирівневий), їхніми організаційними формами та видами послуг, які вони пропонують.

Список використаних джерел:

1. Божкова В.В. Реклама та стимулювання збуту : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В.В. Божкова, Ю.М. Мельник. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 200
2. Владимирська, Г. О. Реклама : навч. посіб. / Г. О. Владимирська, П. О. Владимирський. — К. : Кондор, 2006. — 334 с.
3. Пазуха, М. Д. Реклама у підприємницькій діяльності : навч. посіб. / М. Д. Пазуха, М. В. Ігнатович. — К. : ЦУЛ, 2006. — 176 с.

Семчишин Діана

Студентка 1 СТН курсу

спеціальності «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»

Науковий керівник: **Корженівська Н.Л.,**

к.е.н., доцент кафедри економіки,

підприємництва, торгівлі та біржової діяльності

Подільський державний аграрно-технічний університет,

м. Кам'янець-Подільський

ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ АГРОБІЗНЕСУ

Розвиток торгівлі та підприємницької діяльності, як складова економічного зростання кожного індивідуума та країни в цілому, потребує уваги з боку держави та її інститутів, а також передбачає пошук засобів захисту від ризиків і небезпек.

Підприємництво є джерелом стійкого економічного зростання, стабільності суспільства та забезпечення зайнятості в країні, що безпосередньо впливає на підвищення рівня та якості життя населення. Стабілізація та зростання економіки неможливі без розвитку бізнесу, що потребує розробки та застосування ефективних механізмів підприємництва в країні. Це вимагає постійної ідентифікації вимог і тенденцій глобального бізнес-середовища та відповідної реакції з боку підприємницьких і державних структур.

Економіку України формують різні галузі, серед яких однією з успішних та формуючих надходження від експорту є рослинництво, зокрема виробництво зернових культур. Мета аграрного підприємництва – одержання доходу та раціональне використання та економія ресурсів за рахунок масштабу сільськогосподарського виробництва, який ця структура забезпечує. Основними його чинниками є роль і обов'язки власника, наявність робочої сили та початкового капіталу, матеріальні ресурси, продуктивність сільськогосподарської техніки, реалізація функцій планування, обліку та аналізу руху коштів. В аграрному секторі України для розвитку підприємництва існує великий потенціал: зростання безробіття в державному секторі економіки; незаповнені ніші в ринковому просторі з надання послуг населенню, потреба національної економіки в нових діях і підходах щодо виходу її з кризи; необхідність розробки і впровадження новацій в аграрне виробництво[1].

Інституційна недосконалість, демографічна та технологічна кризи, політична та соціальна нестабільність та ряд інших чинників зумовлюють щорічне зменшення чисельності підприємств різних організаційно-правових форм і розмірів, що демонструють дані табл. 1.

Динаміка частки суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання за видами економічної діяльності

	Роки	Кількість суб'єктів господарювання – усього, одиниць	Частка суб'єктів господарювання за їх розмірами у загальній кількості суб'єктів господарювання, у %			
			суб'єкти великого підприємств а	суб'єкти середнього підприємств ва	суб'єкти малого підприємств а	з них суб'єкти мікропідприємств а
Усього	2010	2183928	0,0	1,0	99,0	95,9
	2011	1701620	0,1	1,2	98,7	94,5
	2012	1600127	0,0	1,3	98,7	94,4
	2013	1722070	0,0	1,1	98,9	95,1
	2014	1932161	0,0	0,9	99,1	96,3
	2015	1974318	0,0	0,8	99,2	96,8
	2016	1865530	0,0	0,8	99,2	96,5
	2017	1805059	0,0	0,9	99,1	96,2
	Відхилення 2017 р. до 2010 р., +/-	-378869	-	-0,1	-0,1	0,3
Сільське, лісове та рибне господарство	2010	80321	0,0	4,3	95,7	90,2
	2011	61488	0,0	5,3	94,7	85,6
	2012	68497	0,0	4,6	95,4	87,1
	2013	71058	0,0	4,1	95,9	87,8
	2014	75660	0,0	3,8	96,2	87,6
	2015	79284	0,0	3,2	96,8	90,4
	2016	74620	0,0	3,4	96,6	89,7
	2017	76593	0,0	3,1	96,9	89,9
	Відношення 2017 р. до 2010 р., %	-3728	-	-1,2	1,2	-0,3

Джерело: [2].

Зменшується чисельність як підприємств загалом, так і у галузі сільського господарства, особливо така тенденція помітна щодо малих та середніх суб'єктів господарювання.

Сільське господарство забезпечує близько 12 % валової доданої вартості та більше половини структури українського експорту. Розвиток сільськогосподарського сектора залежить від розвитку господарств населення на рівні з сільськогосподарськими підприємствами. Роль домашніх господарств в аграрному секторі важко однозначно оцінити, адже на тлі домінування у виробництві деяких видів продовольства, вони ускладнюють процес реформ та розвиток великих товаровиробників [3]. Особисті селянські господарства та фермерські господарства є основними представниками

малого підприємництва на селі. Особисті селянські господарства зосереджені на реалізації надлишків готової продукції. Такі господарства прагнуть набувати статусу суб'єктів підприємницької діяльності, адже це звільняє їх від податкового навантаження.

Основним показником, що характеризує стан галузей є продуктивність праці, яка у сільському господарстві загалом за рівнем практично співпадає з показниками галузі рослинництва (рис. 1). Їх динаміка демонструє строкатість та варіативність за роками, коли за роком зростання йдуть роки спаду. Галузь тваринництва за останніх десять проаналізованих років демонструє стабільну тенденцію до зниження рівня продуктивності праці, що свідчить про негативний стан розвитку сільського господарства України за його структурою товарної продукції, що визначає розвиток національної економіки.

З метою активізації підприємництва та розвитку експортно-імпортних відносин в аграрній сфері необхідно створити базу та механізм інноваційного розвитку. Однією з головних проблем розвитку агробізнесу є сировинний напрямок виробництва та експорту, що позначається на розвитку підприємницьких структур з поглибленої переробки сільськогосподарської сировини та їх участі у формуванні додаткової вартості.

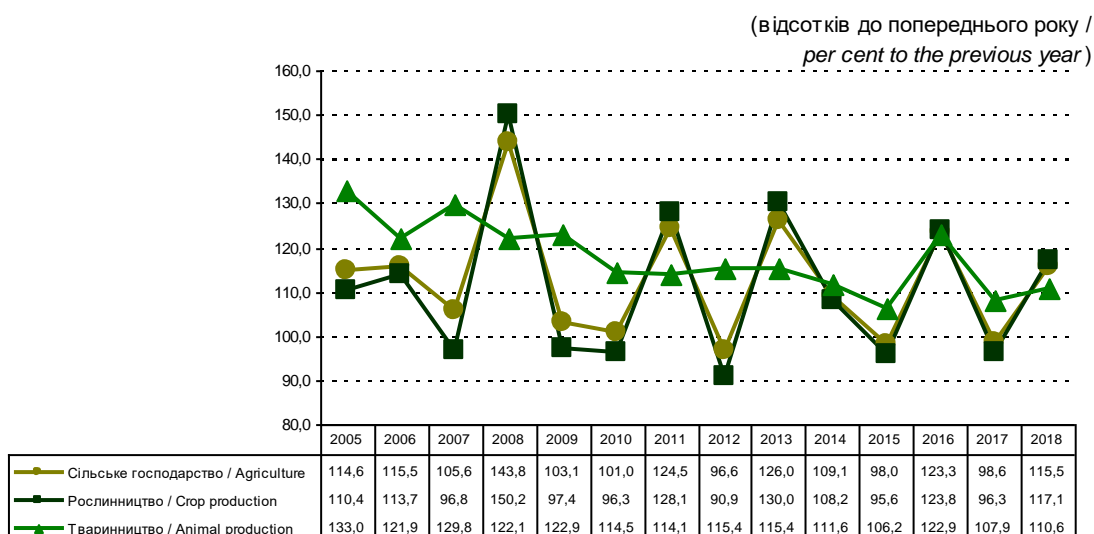

Рис. 1. Динаміка продуктивності праці в сільськогосподарських підприємствах. Джерело: [2].

Пошук шляхів активізації підприємницької діяльності в аграрній сфері тісно пов'язаний з визначенням особливостей цього виду підприємницької діяльності. Вивчення досвіду розвинених країн і особливостей розвитку вітчизняного аграрного підприємництва дозволило виокремити такі його специфічні риси, як невирішення земельних питань, рівність можливостей підприємств різних організаційно-правових форм, здебільшого попит на сільськогосподарську продукцію характеризується низькою еластичністю попиту, недостатній розвиток інфраструктури та логістики, проблеми інвестиційно-інноваційного забезпечення, слабкий розвиток агрострахування. Таким чином, існуючі проблеми аграрної галузі позначаються на розвитку агробізнесу в цілому та потребують кроків у пошуку дієвих механізмів підтримки агропідприємництва та інструментів їх реалізації.

Список використаних джерел

1. Абрамович І. А. Теоретичні основи та форми прояву аграрного бізнесу. URL:file:///C:/Users/1/Downloads/efek_2011_12_57.pdf.
2. Державна служба статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ9_u.htm.
3. Бірюк С. Роль держави у фінансовому забезпеченні розвитку аграрного сектора в Україні. Ринок цінних паперів України. 2013. № 1-2. С. 33-38.

Сідорук Оксана

Здобувач вищої освіти 1 курсу ОС Магістр спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»
Науковий керівник: **Лаврук О.С.**,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

РЕГЛАМЕНТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК ФУНКЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

В сучасних умовах на систему управління персоналом в сфері публічного управління значний вплив чинять фактори зовнішнього